

Főiskolánk alkalmazottai

A főiskola igazi virágzásának alapja az, ha a tanítók és tanulók szoros egységben élnek Istennel. A bölcsesség kezdete az Isten félelme. Az Ő elveit kell elismernünk az élet szabályának. A Bibliában Isten tudtára adta akaratát gyermekeinek. Bárhol olvassák is – családi körben, az iskolában, vagy a gyülekezetben –, mindenki figyeljen csendben és áhítatosan, mintha Isten lenne jelen, Ő szólna hozzájuk. {5T 84.1}

Iskolánkban nem elég magas a vallásos nevelés mércéje. A tanítók és tanulók többsége szüntelenül arra törekszik, hogy háttérbe szorítsa a vallást. Ez különösen azóta van így, amióta világiak is beiratkoztak a főiskolánkra. Krisztus elvárja minden követőjétől, hogy nyíltan, egyenesen vallja meg hitét. Mindenki foglalja el az őrhelyét, s legyen azzá, amivé Isten eltervezte: látványosságává az egész világnak, angyaloknak és embereknek egyaránt. A keresztyén legyen világosság, amelyet nem a véka alá rejtenek, hanem a gyertyatartóra tesznek, hogy világítson a ház valamennyi lakójának. {5T 84.2}

Főiskolánk tanárai ne alkalmazkodjanak a világi szokásokhoz, ne fogadjanak el világi elveket. Isten a szeretetet és a tisztaságot becsüli a legtöbbre. Minden keresztyének ezeket a tulajdonságokat kellene ápolnia magában. „Aki szeret, Istentől született, és ismeri az Istent... Ha szeretjük egymást, Isten bennünk él, és szeretete tökéletes lesz bennünk.” (I. Jn. 4:7, 12) „Látni fogjuk Őt, amint van. Mindaz, akit ez a reménység tölt el iránta, megszenteli magát, amint Ő is szent.” (I. Jn. 3:2-3) {5T 85.1}

Isten munkálta az ifjak szívét, hogy szenteljék magukat az igehirdetésre. Azzal a reménnyel iratkoztak be a főiskolára, hogy olyan mennyei kincseket találnak, amelyeket máshol nem kaphatnak meg. A tanítók azonban könnyen vették Isten Lelkének komoly bizonyosságait, mert vajmi kevés fogalmuk van az ember értékéről, s nem tartják felelősnek magukat a fiatalok üdvösségéért. Így arra törekednek, hogy eltérítsék az ifjakat arról az ösvényről, amelyre Isten akarta vezetni őket. {5T 85.2}

A képzett tanárok fizetése sokkal magasabb, mint lelkészeinké, pedig a tanító közel sem dolgozik olyan keményen és olyan nehéz körülmények között, mint az odaadó lelkész. Ezt emlegetik a fiatalok előtt, s arra nevelik őket, hogy kételkedjenek Istenben és ígéreteiben. Így azután sok fiatal a könnyebb utat választotta, s tanárnak készülnek, vagy valamilyen más hivatásra, az igazság hirdetése helyett. {5T 85.3}

A megszenyelt tanárok ezzel Isten munkáját akadályozzák. Vallják ugyan az igazságot, de hiányzik szívükből az igazság szeretete. Azt sugallják a kiművelt fiataloknak, hogy túlbecsülik képességeiket, s ne Krisztus szolgálatára szenteljék azokat. Isten azonban igényt tart rájuk. Ki adta az erőt a fegyelmezett gondolkodáshoz és a képességek kiműveléséhez? Ki bízta rájuk ezeket a tehetségeket? {5T 85.4}

Sok fiatal járatlan a világban, nem ismeri saját gyöngeségét, nem ismeri a jövőt, mégsem tartja szükségesnek, hogy Isten keze jelölje ki az útját. Elég értelmesnek gondolja magát, hogy önmaga kormányozza bárkáját a fenyegető hullámok hátán. De ne feledjék, hogy bárhova mennek is, azért Isten felségterületén tartózkodnak. Nincs joguk azt választani, ami a legjobban tetszik nekik, amíg meg nem kérdezték Teremtőjük akaratát. {5T 86.1}

Ott fejlődik ki legjobban a tehetség, s ott is becsülik a legtöbbre, ahol a legnagyobb szükség van rá. Sok elismerésre áhító ifjú azonban nem ismeri fel ezt az igazságot. Bár felszínes a lelki életük és műveltségük, nagyravágyásukban mégis olyan látványos tettek véghezvitelére áhítoznak, mint József és Dániel, pedig a Gondviselés máshova helyezte őket, hogy ne a világi kitüntetés és a magas állások kísértései között kelljen megállniuk helyüket. Ők mégis szántsándékkal veszélyes helyekre törekcszenek, s elsőknek a kötelesség olyan őrhelyéről, ahol megfelelnének. {5T 86.2}

A macedón kiáltás (Ap. csel. 16:9) hallatszik hozzánk: Küldjete munkásokat! Ez a sürgető kérés hangzik keletről és nyugatról is. Köröskörül a mezők „megérte már az aratásra”. Hát nem butaság hátat fordítani e mezőknek, s olyan foglalkozást keresni, ami csak anyagi hasznot hoz? Krisztusnak nem alkalmas az önző munkás, aki csak azt nézi, hol nagyobb a fizetés. Azokat hívja, akik készek szegénnyé válni Őérte, amint Ő is szegény lett értünk. Milyen jutalmat is kapott Jézus a Földön? Sértegetéseket, nyomort, szegysnt, visszautasítást, árulást és kereszthalált. A lelkipásztoroknak könnyebb életre kellene törekedniük, mint

amilyen Mesterüké volt? {5T 86.3}

Isten Igéje egyszerű magyarázattal szolgál az élet bonyolult kérdéseire. Az Ige minden őszinte kutatónak juttat a mennyei bölcsességből. Sose feledjük, hogy Krisztus szenvedés által váltott meg minket, az Ő értékes vére fedezi el bűneinket. Ez az örömhír kemény munkával, áldozathozattal, veszélyel szembenézve, a világi javakról való lemondás és sok lelki kín árán hirdettetik a világnak. Isten fiatalságuk teljes erejében levő ifjakat hív, hogy osszák meg vele szerény egyszerűségét, az áldozathozatalt és szenvedést. Ha elfogadják hívását, eszközeivé teszi őket, hogy mentse azokat, akikért Ő meghalt. {5T 86.4}

Alig tudom szavakba önteni érzéseimet, ha arra gondolok, hogy mennyire semmibe veszitek azt a célt, amellyel Isten a főiskolát alapította. Akiknél az istenfélelemnek csak a látszata van meg, megszenvedetlen életükkel megtagadják az igazság üdvösségre vezető erejét. Gondoljatok az apostolokra, akik nyomort, szégyent, bántalmazást, sőt halált viseltek el az igazságért! S még örültek is, amiért Isten méltónak találta őket, hogy Krisztusért szenvedjenek. {5T 87.1}

Ha csak nagy erőfeszítéssel és sok szenvedéssel tudunk is komoly eredményeket elérni, az isteni kegyelem részeseként ki utasíthatja vissza az áldozathozatalt? Krisztus örömhíre követelményeket támaszt hallgatóival szemben. Mit adhatunk Istennek a jótéteményeiért? Úgysem tudjuk visszafizetni páratlan kegyelmét! Csak készséges engedelmességgel és hálás szolgálattal tudjuk bizonyítani hűségünket és tisztességgel koronázni Megváltónkat. {5T 87.2}

Nincs hőbb kívánságom, mint látni, hogy színtiszta keresztény lelkület hatja át ifjúságunkat, amely arra készítetné őket, hogy felvegyék keresztjüket és kövessék Jézust. Menjetek előre, Krisztus fiatal tanítványai! Kormányozzanak titeket az elvek! Öltsetek magatokra az ártatlanság és igaz tettek palástját! Az Üdvözítő majd olyan helyekre vezérel, amelyek leginkább megfelelnek a képességeiteknek. Oda, ahol a leghasznosabb munkát végezhetitek. A kötelesség útján bizonyosak lehettek abban, hogy napról napra elegendő kegyelmet kaptok. {5T 87.3}

Isten az örömmel hirdetését választotta eszközéül a lélekmentésre. De először a saját szívünket kell összhangba hozni Vele, és akkor készek leszünk másokért fáradozni. Régebben a munkásaink gyakrabban tartottak önvizsgálatot. Tanácskoztak egymással, és alázatos, buzgó imával könyörögtek közösen Isten vezetéséért. Ma a lelkészek és tanítók körében hanyatlásnak indult a valódi missziós lelkület. Pedig Krisztus eljövetele most közelebb van, mint amikor szolgálatunkat elkezdtük. Minden múltó nappal kevesebb idő áll a rendelkezésünkre, hogy hirdessük a figyelmeztető üzenetet. Bárcsak most is többen járnának közbe lelkesen Istennél, bárcsak több lenne a mély alázat, nagyobb a tisztaság, és komolyabb a hit. {5T 87.4}

Mindnyájunkat szüntelen veszély fenyeget. Figyelmeztetem a gyülekezetet, óvakodjék azoktól, akik hirdetik ugyan másoknak az élet igéjét, de ők maguk nem élnek alázatos lelkülettel az önmegtagadás életét, amit az ige plántál az emberbe. Válság esetén ezekre az emberekre nem számíthatunk. Ugyanúgy készek semmibe venni Isten szavát, mint Saul, s készek igazolni is e cselekedetüket. Amikor az Úr prófétája megfeddte Sault, ő makacsul bizonygatta, hogy engedelmeskedett Isten hangjának. Azonban a birkák bégetése és a tehének bőgése elárulta engedetlenségét. Ma is sokan ugyanígy bizonygatják Isten iránti hűségüket, de esti zenés mulatságaik és más társas szórakozásaik világi barátaikkal, önszeretetük és népszerűsége törfő mohó vágyuk mind megannyi bizonyíték, hogy nem engedelmeskednek a Ő hangjának. „Én népem! Gyermekek zsarnokoskodnak rajta, asszonyok uralkodnak fölötte.” (Ésa. 3:13) {5T 88.1}

Az örömhír magasztos, emelkedett mértéket állít elénk. A következetes keresztény nem csak újjászületett, de nemes teremtmény is Jézus Krisztusban. Ki nem hunyó világosság, aki mutatja az embereknek a mennybe, az Istenhez vezető utat. Krisztusból merít életet, s nem kívánczik a világ semmitmondó, testet-lelket meg nem elégtető élvezetei után. {5T 88.2}

A fiatalok között nagyon sokféle jellemmel és műveltséggel találkozhatunk. Vannak közöttük, akik zsarnoki szigor légkörében éltek, ami a makacsság és dac szellemét fejlesztette ki bennük. Mások családjuk kedvencei voltak, s a túlságosan elnéző szülők megengedték nekik, hogy a maguk kedvét kövessék; minden hibájukra magyarázatot találtak, s végül teljesen eltorzult a jellemük. Ahhoz, hogy a nevelő jól tudja irányítani a sok

különböző gondolkodású fiatal, igen tapintatos és megértő vezetőnek és szilárd kormányzónak kell lennie. {5T 88.3}

Gyakran találja majd szembe magát a szabályok gyűlöletével, megvetésével. Némelyik fiatal latba veti minden találékonyosságát, hogy elkerülje a büntetéseket, míg mások félvállról veszik kihágásuk következményeit. Mindez még nagyobb türelmet és komolyabb igyekezetet követel azoktól, akikre a nevelést bízta. {5T 89.1}

Az egyik legnagyobb nehézség, amellyel számolniuk kell, hogy a szülők nem támogatják a tanítókat a főiskola fegyelmének megteremtésében. Ha a szülők megfogadnák, hogy erősítik a tanítók tekintélyét, sok engedetlenségnek, bűnnek és kicsapongásnak vennék elejét. A szülőknek meg kell követelniük gyermekeiktől, hogy tiszteljék a jogos tekintélyt és engedelmeskedjenek is neki. Lankadatlan gonddal és szorgalommal kell tanítaniuk, irányítaniuk és megfékezniük gyermekeiket, míg a helyes szokások szilárdan megalapozódnak bennük. Az ilyen nevelés eredményeként a fiatalok régente tiszteletben tartották a társadalom rendjét és az erkölcsi kötelezettségeket. {5T 89.2}

Tanítsuk a fiatalokat mind fegyelmezővel, mind példamutatással az egyszerű ruházatra, megfelelő viselkedésre, szorgalomra, józanságra és takarékosagra. Sok tanuló elpazarolja a szüleitől kapott pénzt. Azzal próbálnak kitérni társaik közül, hogy tékozlón szórják a pénzt kérkedésből, önző kívánságaik kielégítésére. Némelyik iskolában annyira fontosnak tartják ezt a kérdést, hogy előírják a tanulók ruházatát, és házi előírások szabályozzák a költséget, azonban a következtelen, túlzottan engedékeny szülők és az elkényeztetett diákok így is kibúvót találnak a szabályok alól. Ne folyamodjunk hát a korlátozásokhoz! Kérjük meg a keresztyén szülőket, hogy mindent gondos, imádkozó szívvel fontoljanak meg! Kérjenek tanácsot Isten Szavától, s azután igyekezzenek tanításaihoz tartani magukat. {5T 89.3}

Ha iskolánkban gondoskodnánk a testi munkáról, s a tanulóknak ezzel kellene eltölteniük idejük egy részét, ez védelemnek bizonyulna sok gonoszág ellen, amelyek most ott uralkodnak. Ha férfias, hasznos foglalkozásokkal helyettesítenénk a léha és megrontó időtöltéseket, akkor helyes mederbe terelhetnénk a fiatalok fölös energiáit, józanságra nevelnénk őket, és szilárd jellemet alakítanánk ki bennük. El kell követnünk mindent, hogy tápláljuk az erkölcsi, testi és szellemi fejlődés utáni vágyat. Ha megtanítanánk a lányokat főzni – mindenekelőtt tápláló kenyeret sütni –, ez komoly előrelépés lenne a fejlődésükben. A hasznos munkára szoktatás nagyrészt elejét venné a beteges érzélgőségnek, ami ezeket ront meg. A házimunka az izmok és az értelem igénybevétele mellett elősegítené a gyakorlati élet kötelességeinek szeretetét is. {5T 90.1}

Korunkban a nevelés csaloéka látszatra törekszik. B. testvér természeténél fogva szereti a módszerességet és az alaposságot, ez az élethosszig tartó nevelés és fegyelem eredményeképpen vált a szokásává. Isten helyesli benne e vonást. Munkássága igazán értékes, mert nem hagyja, hogy a tanulók sekélyes gondolkodásúak, hanyagok legyenek. Az iskola megalakítása idején azonban jó néhány akadállyal találta magát szemben. Ha kevésbé lett volna eltökélt és kitartó, feladta volna a küzdelmet. Némelyik szülő nem támogatta, gyermekeik pedig nem tisztelték a szerény külsejű tanítót. A szülők hagyták, hogy külseje előítéletet támasszon bennük. Az Úr azonban megróttá a tiszteletlenséget, s bátorította a tanítót munkájában. De a gyermekek továbbra is panaszokkal és sületlen hírekkel tértek haza, ami csak gyarapította a szülők előítéleteit. Míg B. testvér igyekezett igaz elvekre tanítani a gyermekeket, és helyes szokásokra nevelni őket, az elkényeztetett diákok panaszkodtak a sok tanulnivaló miatt. Megtudtam, hogy pontosan ezeket a gyerekeket nem kötötték le idáig megfelelő foglalkozásokkal. Erkölcsromboló dolgokon járt az eszük, s mind testüket, mind értelmüket a nemi önkielégítés gyöngítette le. Ez az alacsonyrendű szokás, nem pedig a sok tanulás az oka a gyermekek betegségeinek. Annak is akadály, hogy úgy fejlődjenek, ahogyan szüleik szeretnék. {5T 90.2}

Az iskola alapjainak lefektetése idején az Úr jóváhagyta B. testvér vezető beosztását. Ő azonban túl keményen dolgozott, anélkül, hogy szilárd, áldásos, erőt adó otthoni háttér könnyítette volna terhét. A túlmunka feszültsége alatt elkövetett néhány hibát, de fele olyan súlyosakat sem, mint azok, akik elkeseredetten támadták. Szembe kellett néznie a fiatalok makacosságával és lázadásával is. Az apostol az utolsó idők jeleinek nevezi ezeket. {5T 91.1}

A főiskola néhány tanára nem érzi át felelősségteljes helyzetét. Nem Krisztus iskolájában tanulnak, ezért nincsenek felkészítve arra, hogy másokat tanítsanak. {5T 91.2}

A tanulók között előfordul néhány léha, erkölcsromboló szokás. Ezeket meg kell inteni és visszaszorítani, de ha nem tudunk javítani a helyzeten, ne taszítsuk őket türelmetlenséggel és nyersséggel még közelebb a szakadékhoz. A tanítók soha ne feledjék, hogy a gondjaikra bízott fiatalok Krisztus megváltottai, s az Úr családjának ifjabb tagjai. Krisztus végtelen áldozatot hozott értük. A tanítók szüntelenül tartsák szemük előtt, hogy hittérítő kötelesség az övék: Jézus számára kell megnyerni a tanulókat. Ha természettől fogva harciasak, óvakodjanak e vonásuk megnyilvánulásaitól. Akik maguk mögött hagyták az ifjúság válságos szakaszát, soha ne feledjék el annak az életkornak a kísértéseit és próbáit, s azt se, hogy mennyire vágytak a megértés, a kedvesség és a szeretet után. {5T 91.3}

Aki az emberek üdvössége érdekében e fáradságos hivatásnak szenteli magát, gyakran alig talál időt családjá számára, s csaknem családi tűzhely és társas élet nélkül járja végig életútját. Így történt B. testvérrel is. Végeérhetetlen gondok kötötték le. Alig nyílt alkalma, hogy megnyerje gyermekei szeretetét, ragaszkodását, vagy kellően féken tartsa és irányítsa őket. {5T 92.1}

Főiskolánkban sokaknak alaposan meg kell térniük. Senki se vegye észre a szálkát testvére szemében, míg az övében gerenda éktelenkedik. Mindenki a saját lelkének templomát tisztogassa a szennytől. Az összegyűlt salakkal együtt vessük ki az irigységet és a féltékenységet is. Isten ingyen kínálja fel nekünk a magasztos kiváltságokat és mennyei adományokat, pedig végtelen árat fizetett értük. Egyéneként tart felelősnek a nekünk juttatott világosságért és kiváltságokért. Ha nem adjuk meg Istennek a ránk bízott tehetség kamatát, akkor elveszítjük jogunkat a kedvező megítéléshez. {5T 92.2}

D. egyetemi tanár jól szolgált volna benneteket, ha nem vettétek volna őt körül hízelgéssel, másrésről pedig kárhoytatással. Ezekkel a helytelenségekkel megzavartátok őt. Neki is el kell nyomnia egyes jellemvonásait. Néhányan lelkesedésükben túlbecsülték és dicsérték képességeit, s odáig juttatták ezzel, ahonnan nehéz lesz magához térnie, s megtalálni valóságának megfelelő önértékelését. A gyülekezet mindkét pártja feláldozta őt a tévedés oltárán, mivel nem hallgattak Isten Lelkének intésére. Ezzel csak ártottatok neki. Újjonnan tért meg, s nem állt készen a feladatra, ami várta. {5T 92.3}

Mily kevés is a fogalmunk a következményekről, amelyeket tetteink zúdítanak ránk és másokra! Sokan azt képzelik, hogy nem fontos, mit tesznek. Azt gondolják, nem ártalmas, ha elmennek egy zenés esti összejövetelre, vagy más szórakozási alkalomra, s így csatlakoznak a világhoz, ha ehhez támad kedvük. Így uralkodik el Sátán a kívánságaikon. Ők pedig nem gondolják végig, hogy ezek a dolgok a legsúlyosabb következményeket vonhatják maguk után. Lehet, hogy az események menetében ez lesz az, ami Sátán csapdájához köti lelküket és előidézi örök romlásukat. {5T 92.4}

Minden tettnek, bármily jelentéktelennek tűnő is, megvan a szerepe az élet nagy drámájában. Fontoljátok meg, hogy az étvágy kielégítésének egyetlen kívánsága hozta be világunkba a bűnt és borzalmas következményeit! Isten fiainak az emberek leányaival kötött szentségtelen házassága pedig hitehagyást szült, s a világ özönvíz általi pusztulásához vezetett. Az önző kívánságok kielégítésének csekélynek tűnő tettei megrendítő háborúságokat idéztek már elő. Ma is ez a helyzet. Alig akad megfontolt, bölcs ember. Akárcsak Izrael gyermekei, elengedik fülük mellett a jó tanácsot, de követik a saját hajlamaikat. Együtt szórakoznak a világ gyermekeivel, ennek azután híre fut, és mások is követik példájukat. Amit egyszer már megtettek, attól másodszer sem riadnak vissza, sem ők, sem követőik. Minden lépésük hosszú távú következményekkel jár, nemcsak önmaguk lelkiismerete és szokásai tekintetében, hanem másokéiban is. Ez a törvényszerűség félelmetes jelentőséget kölcsönöz az ember döntéseinek. {5T 93.1}

Napról napra, éjszakáról éjszakára sajog a szívem gyülekezeteinkért. Sokan visszafelé fejlődnek. „Az igaz ember útja egyre világosabb, míg fényes nappal nem lesz.” (Péld. 4:18) Az igaz ember mindig előre és fölfelé menetel. Lépésről lépésre halad kegyességben, erőben és dicsőségben. Ez minden gyülekezetünk kiváltsága. De mennyire más az állapotuk! Isteni világosságra van szükségük, feltétlenül irányt kell változtatniuk. Tudom, miről beszélek. Ha nem válnak igazán kereszténnyé, akkor elgyengülnek, növekedni fog közöttük a széthúzás, és sok embert vezetnek a kárhoytatba. {5T 93.2}

Annyit mondhatok csak, vegyétek komolyan az Istentől nyert világosságokat, s kövessétek azt, bármi áron! Ez az egyedüli biztonságotok. Legyen egyetértés soraitokban! Bárcsak segítene az Úr megjavulnotok, még ha

meg is kell feszíteni magatokat! Gyűjtsétek össze a világosság eddig elvetett sugarait! Gyűjtsétek össze szelíden, reszketve, félve! Az ősi Izrael bűne az volt, hogy semmibe vették Isten kinyilatkoztatott akaratát, s a maguk útján jártak, amerre meg nem szentelt szívük vezette őket. Lábuk nyomát gyorsan követi Isten mai népe, pedig ugyanolyan rosszállással tekint rájuk az Úr. {5T 93.3}

Sohasem nehéz azt tenni, amit szeretünk - de a keresztet akkor vesszük fel, ha a hajlamainkkal ellentétes irányba haladunk. Krisztus imádkozott, hogy tanítványai egyek legyenek, ahogyan Ő is egy az Atyával. Ez az egység Krisztus megbízólevele a világ felé, hogy Isten küldte őket. Ha lemondunk nyakasságunkról, akkor egyek leszünk a Megváltóval. Imádkozzunk és fáradozzunk azért mindnyájan komolyan, hogy amennyire csak lehetséges, eleget tegyünk a gyülekezet egységéért elmondott krisztusi imának! {5T 94.1}

***** {5T 94}